

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/129/2018
Identifikačné číslo spisu:	8316205100
Dátum vydania rozhodnutia:	18.09.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8316205100.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne Československá obchodná banka, a. s., so sídlom v Bratislave, Žitkova 11, IČO: 36 854 140, zastúpenej advokátskou kanceláriou HMG LEGAL, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Červeňova 14, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Ján Gajan, proti žalovanej G. N., narodenej X. U. XXXX, bývajúcej v E., L. XXXX/X, o zaplatenie 4 036,60 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5C/207/2016, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 16. apríla 2018, sp. zn. 23Co/94/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Humenné sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej zaplatenia nesplatenej časti úveru (poskytnutého vo výške 4 000,- Eur) s príslušenstvom, ktorý jej bol poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 27. 02. 2014. Nesplatenú časť úveru mala predstavovať ku dňu 17. 05. 2016 suma 4 036,60 Eur (pozostávajúca z nesplatennej časti istiny vo výške 3 362,31 Eur, zmluvného úroku vo výške 496,94 Eur, úroku z omeškania vo výške 142,35 Eur a poplatkov vo výške 35,- Eur). Žalobkyňa si tiež uplatnila nárok na zaplatenie úroku vo výške 15,9 % zo sumy 3 362,31 Eur od 18. 05. 2016 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % zo sumy 3 894,25 Eur od 18. 05. 2016 do zaplatenia a trovy konania.

2. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 28. marca 2017 č. k. 5C/207/2016-67 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni sumu 2 317,51 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 317,51 Eur od 18. 05. 2016 do zaplatenia v 20-eurových mesačných splátkach, splatných vždy do 25-teho dňa v mesiaci, počnúc prvým dňom kalendárneho mesiaca, nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku pod stratou výhody splátok. V prevyšujúcej časti žalobu žalobkyne zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyni priznal voči žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 56 %. V odôvodnení uviedol, že pre absenciu náležitostí v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných

úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v zmluve uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovanou, vyhodnotil poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalovaná v rámci poskytnutého úveru čerpala sumu 4 000,- Eur, žalobkyňa vrátila sumu 1 682,49 Eur, súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 2 317,51 Eur.

3. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom zo 16. apríla 2018 sp. zn. 23Co/94/2017 tak, že rozsudok prvoinštančného súdu potvrdil a rozhodol o trovách odvolacieho konania.

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, ktoré odôvodnila poukazom na § 421 ods. 1 písm. a) a c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), t. j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a tiež v otázke, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Vychádzala odvolaciu súdu nesprávnosť jeho právneho záveru, že žalobkyňou poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Navrhla preto rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

5. Žalovaná sa k podanému dovolaniu nevyjadrila.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená v dovolacom konaní advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., že ide o dovolanie, ktoré spĺňa náležitosti stanovené zákonom (§ 428 C. s. p.), zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné ako neprípustné odmietnuť. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza nasledovné:

7. V zmysle § 422 ods. 1 písm. a) a b) C. s. p. dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy a v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

8. Citované ustanovenie obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci tzv. majetkovým cenom (ratione valoris). Limituje prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, keď, vychádzajúc z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenový znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie veci možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy.

9. V preskúmvanej veci je predmetom dovolacieho konania zostatok istiny v sume 1 044,80 Eur a zvyšok nepriznaného príslušenstva. Žalobkyňa sa totiž žalobou domáhala zaplatenia istiny v sume 3 362,31 Eur s príslušenstvom, súd prvej inštancie žalovanú zaviazal zaplatiť žalobkyňi sumu 2 317,51 Eur s príslušenstvom a vo zvyšku žalobu žalobkyne zamietol. Najvyšší súd preto v súlade s § 422 ods. 1 písm. a) C. s. p. na príslušenstvo neprihliadol a pri posudzovaní splnenia majetkového cenu vychádzal zo sumy nepriznanej časti istiny 1 044,80 Eur. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (26. mája 2016) bola 405,- Eur [podľa § 1 písm. a) Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 279/2015 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2016]. Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (4 050,- Eur). Prípustnosť dovolania žalobkyne bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. a) C. s. p. vylúčená.

10. I keď v preskúmvanej veci išlo o tzv. spotrebiteľský spor, teda spor s ochranou slabšej strany, pre posúdenie prípustnosti dovolania neprichádzalo do úvahy uplatnenie nižšieho majetkového cenzu, t. j. dvojnásobku minimálnej mzdy v zmysle § 422 ods. 1 písm. b) C. s. p. Účelom zníženia majetkového cenzu v sporoch s ochranou slabšej strany je totiž podľa dôvodovej správy k C. s. p. zvýšená procesná ochrana slabšej strany, ktorou je v spotrebiteľskom spore spotrebiteľ. Táto zvýšená procesná ochrana spočíva v sprístupnení dovolania i pri nižšej sume peňažného plnenia. Znížený majetkový cenzus sa teda v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ. Pokiaľ je však dovolateľom neúspešný dodávateľ, pre posúdenie prípustnosti dovolania platí majetkový cenzus vo výške desaťnásobku minimálnej mzdy. Táto interpretácia neodporuje princípu rovnosti zbraní, pretože je všeobecne známou skutočnosťou, že rovnosť subjektov je v určitých sporoch (vzhľadom na postavenie strán) len fikciou, na ktorú zákonodarca v C. s. p. reagoval tzv. pozitívnou diskrimináciou, t. j. osobitnou právnou úpravou sporov s ochranou slabšej strany. Za takéto spory sa považujú spotrebiteľské spory, antidiskriminačné spory a individuálne pracovné spory (§ 290 až § 323 C. s. p.), pričom slabšou stranou v nich je spotrebiteľ, zamestnanec a diskriminovaný. Ochrana slabšej strany spočíva v tom, že sa jej priznáva viac práv za účelom docieľenia rovného postavenia s druhou stranou sporu, a teda dôsledného naplnenia princípu rovnosti zbraní.

11. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c) C. s. p. ako neprípustné odmietol.

12. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanej ich náhradu nepriznal, keďže jej žiadne preukázané trovy v dovolacom konaní nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.